

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1923.

Andra kammaren.

Nr 7.

Lördagen den 3 februari.

Kl. 11 f. m.

§ 1.

Justerades protokollet för den 26 nästlidna januari.

§ 2.

Herr statsrådet *Hansson* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 24, med förslag till kungörelse angående dyrtidstillägg åt fast anställt manskap vid armén och marinen m. fl.;

nr 25, angående pension åt förre båtsmannen J. A. Johannisson Båll och K. Jonasson Svanhall; och

nr 34, angående iståndsättande av södra flygelbyggnaden å gruvingenjörsbostället Stora Gården nr 1 i Ljusnarsbergs socken av Örebro län m. m.

Dessa propositioner blevo på begäran bordlagda.

§ 3.

I enlighet med därom den 26 sistlidna månad fattat beslut företogs nu val av sex revisorer för deltagande uti innevarande års granskning av statsverkets, riksbankens och riksgäldskontorets tillstånd, styrelse och förvaltning ävensom av tre suppleanter för dessa revisorer; och befunnos efter valförrättningarnas slut följande ledamöter av riksdagens andra kammare hava blivit utsedda till

revisorer:

herr *Jansson* i Falun,

» *Karlsson* i Gasabäck,

» *Lindqvist* i Halmstad,

» *Norman*,

» *Persson* i Fritorp och

» *Waldén*,

var och en med 139 röster; samt

Andra kammarens protokoll 1923. Nr 7.

suppleanter:

herr *Bärg* i Katrineholm,
» *Winkler* och
» *Hamrin*,

var och en med 130 röster.

Ordningen mellan suppleanterna bestämdes, sådan den finnes här ovan angiven, genom lottning.

§ 4.

Vidare anställdes val av dels tjugufyra valmän för utseende av revisorer och revisorssuppleanter för granskning av riksbankens avdelningskontors i landsorten räkenskaper och förvaltning, dels ock sex suppleanter för dessa valmän; och utsågos därvid till

valmän:

herr *Andersson* i Storegården,
» *Bengtsson* i Norup,
» *Borg*,
» *Fast*,
» *Hage*,
» *Hedlund* i Häste,
» *Hedlund* i Östersund,
» *Janson* i Kungsör,
» *Jansson* i Falun,
» *Johanson* i Hallagården,
» *Johansson* i Uppmälby,
» *Lovén*,
» *Lundquist*,
» *Magnusson* i Kalmar,
» *Molander*,
» *Nilsson* i Antnäs,
» *O. Nilsson* i Örebro,
» *Olsson* i Berg,
» *Olsson* i Kalmar,
» *Röing*,
» *Westman*,
» *Wikström*,
» *Winkler* och
» *Ödström*,

var och en med 111 röster; samt

suppleanter:

herr *Andersson* i Katrineholm,
» *Hedvall*,
» *Persson* i Björsbyholm,

herr *Ernfors*,
» *Kloo* och
» *Ros*,

var och en med 89 röster.

Ordningen mellan suppleanterna bestämdes, sådan den finnes här ovan angiven, genom lottning.

§ 5.

Justerades protokollsutdrag angående de i paragraferna 3 och 4 här ovan omförmälda valen.

§ 6.

Herr statsrådet *Lindqvist* avlämnade Kungl. Maj:ts proposition, nr 36, angående anslag till underhåll av särskild polis för uppdragande av olovlig införsel av spritdrycker m. m.

Denna proposition bordlades.

§ 7.

Föredrogos var för sig Kungl. Maj:ts å kammarens bord vilande propositioner; och hänvisades därvid

till statsutskottet propositionen nr 33, angående finansiering av Ostkustbanan; och

till bankoutskottet propositionen nr 35, angående förhöjning för år 1923 av åt vissa f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare utgående understöd.

§ 8.

Vidare föredrogos var efter annan de på kammarens bord ligande motionerna; och remitterades därvid

till kammarens tredje tillfälliga utskott motionerna:

nr 190, av herr *Olsson* i Golvvästa m. fl.; och

nr 191, av herr *Lithander*;

till kammarens andra tillfälliga utskott motionen nr 192, av herr *Lithander* m. fl.;

till kammarens första tillfälliga utskott motionerna:

nr 193, av herr *Janson* i Kungsör; och

nr 194, av herr *Gardell*;

till kammarens andra tillfälliga utskott motionen nr 195, av herr *Johansson* i Bro m. fl.;

till kammarens femte tillfälliga utskott motionerna:

nr 196, av herr *Johansson* i Bro m. fl.; och

nr 197 och 198, av herr *Johansson* i Bro;

till kammarens andra tillfälliga utskott motionen nr 199, av herr *Kinmanson* m. fl.;

till kammarens fjärde tillfälliga utskott motionen nr 200, av herr *Vennerström*; samt

till kammarens andra tillfälliga utskott motionen nr 201, av herr *Vennerström*.

§ 9.

Härefter föredrogos, men bordlades åter statsutskottets utlåtanden nr 13 och 14, samt jordbruksutskottets utlåtande nr 4.

§ 10.

Till avgörande förelåg nu statsutskottets utlåtande, nr 1, angående regleringen för budgetåret 1923—1924 av utgifterna under riksstatsens första huvudtitel, innefattande anslagen till kungl. hov- och slottsstaterna.

Sedan herr talmannen anmält ärendet till handläggning, begärdes ordet av

Herr **Anderson** i Råstock, som yttrade: Herr talman! Jag tillåter mig föreslå, att statsutskottets förevarande utlåtande föredrages punktvis med angivande endast av kantrubrikerna, i den mån klämmarnas uppläsande icke påfordras.

Denna hemställan bifölls.

*Ang. anslag
till Kungl.
Maj:ts hov-
hållning.*

Punkten 1, angående ordinarie anslaget till Kungl. Maj:ts hovhållning.

I enlighet med vad Kungl. Maj:t i den till riksdagen den 8 januari 1923 avlätna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1923—1924 under punkten 1 av första huvudtiteln föreslagit riksdagen, hemställde utskottet, att riksdagen måtte i riksstaten uppföra ordinarie anslaget till Kungl. Maj:ts hovhållning med 800,000 kronor.

Efter föredragning av punkten anförde:

Herr **Spångberg**: Herr talman, ärade kammarledamöter! Det torde för närvarande icke finnas någon i hela Sverige, som icke förstår, att den sittande regeringen är alldeles ofarlig för monarkien. Det var därför icke någon överraskning, att regeringen kom och begärde anslag till denna kvarleva från en barbarisk tid. Men vad man däremot kunnat begära av en socialdemokratisk regering, det är, att det sparsamhetsintresse, som i så hög grad får göra sig gällande, då det är fråga om andra områden och andra anslag, exempelvis arbetslöshetsanslaget eller anslag till kulturella ändamål, i någon mån finge göra sig gällande även beträffande anslaget till denna huvudtitel. Man förstår emellertid, att de tankarna varit alldeles främmande för regeringen, då den begärt en summa av sam-

manlagt 220,000 kronor till förstärkande av konungens och kronprinsens hovhållning. Men måste säga, att det är icke småsummor, som man begär, att det svenska folket skall betala för att få behålla monarkien; men så sparar man så mycket mer, då det gäller andra områden. Nu heter det visserligen, att den, som mycket har, honom skall varda givet, och den, som litet har, honom skall varda fråntaget även det han har, men det får icke väcka någon förvåning, att man ute i landet bland arbetarna har svårt att förstå, att just denna sats har blivit den nu sittande regeringens. Eller skulle det möjligen vara något annat? Skulle det möjligen vara den avgivna statsrådseden, som här kommer fram? Är det den, som bestämmer regeringens tillvägagångssätt i detta avseende? Det säges visserligen av socialdemokratiska agitatorer ute i landet, att regeringens medlemmar menade icke något med statsrådseden, som de svurit vid Gud och hans heliga evangelium att med liv och blod kämpa för det kungliga väldet, utan de äro goda republikaner i alla fall. Nu må det vara hur som helst med det; så mycket må emellertid fastställas, att regeringen tappert kämpar för konungamaktens bibehållande. Det ser ut som om denna fråga skulle vara alldeles omöjlig att komma någonstans med. Ända från socialdemokraterna till den rena högern har bildats vad man skulle kunna kalla en enhetsfront för att bevara den ärftliga konungamakten. Man får icke röra vid densamma, och jag måste säga, att det är ganska intressant att studera, hur man här i riksdagen från alla borgerliga partier och icke minst det socialdemokratiska partiets sida skyddar detta konungahus. Då herr Lindhagen för ett 10-tal år sedan motionerade om utredning för avskaffande av den ärftliga konungamakten och införande av republik, då ansåg man den motionen så revolutionär, att den icke ens borde få remitteras till utskott. Det var herr Lindman, som hade den åsikten. Den delades också av många andra. Emellertid kom motionen i fråga till utskottet och gick där sin undergång till mötes. Sedan har det yrkats avslag på anslaget under första huvudtiteln flera gånger, men med samma negativa resultat. Förra året tillät jag mig yrka avslag på förstärkningsanslaget till konungens och kronprinsens hovhållning, men då gick icke det, för det skulle drabba en hel del tjänstemän i lägre ställning, och herr Anderson i Råstock kom fram och sade, att den punkten var det allra viktigaste i hela huvudtiteln. Det är märkligt, att då det gäller andra statstjänare, tillämpas ett helt annat system. Då begagnar man sig av något som kallas för indragningar. Mot sådana indragningar har man skyddat sig endast, då det gäller första huvudtiteln. I år torde det emellertid vara svårt för höga vederbörande att inbilla de lägre tjänstemännen, att det är ömhet om dem, som kommit fram, då man begär dessa höga anslag till konungamakten. De ha nämligen i allt för friskt minne, hur det ena kungl. brevet avlöst det andra med order, att nu skola så och så många statstjänare avskedas utan vidare, och, mina herrar och damer, vart har då omsorgen om dessa människor tagit vägen? Aldrig har det tagits hänsyn till, var de skulle skaffa sig bröd

*Ang. anslag
till Kungl.
Maj:ts hov-
hållning.
(Forts.)*

Ang. anslag
till Kungl.
Maj:ts hov-
hållning.
(Forts.)

eller uppehålle. Är regeringen av ena eller andra anledningen bunden att kämpa för dessa stora anslag till konungahuset, kunde man väl dock begära av de ledamöter, som kallas socialdemokrater och som i statsutskottet varit med om att behandla denna huvudtitel, tagit någon hänsyn till den nöd, som är rådande, om de än icke taga någon hänsyn till den programpunkt, som ännu icke avskrivits ur det socialdemokratiska partiets program, där det tydligt uttalas ordet republik.

Man skulle också kunna fordra, att det toges en liten smula hänsyn till proportioner. Eller känna icke herrarna till, huru det svenska folket har det för närvarande? Tidningspressen förkunnar det, och jag skulle också kunna giva exempel på detta. Jag har alldeles nyss mottagit ett brev från en nödhjälpsarbetare, som ju ändå har den stora glädjen att få arbeta med ett nödhjälpsarbete, som staten har anordnat. Det är från en person, som arbetar vid järnvägsbyggnaden Arvika—Vennecka. Och jag måste säga, att brevet verkar som ett det allra djupaste klagorop från en klass, som i nuvarande stund håller på att gå under. Jag kan icke låta bli att anföra några rader ur detta brev. Brevskrivaren är själv tillsammans med 21 andra arbetare inkvarterad i två vanliga bostadsrum, vanliga till storleken men mycket förfallna. Om förläggningen där skriver han bland annat:

»I det ena rummet finnas 8 dubbelsängar, som upptager 15 man, i det andra rummet 4 dubbelsängar och en inkvartering av 7 man, sängutstyrseln består av en kudde, en madrass och 2 eller 3 filter, lakan förekommer inte alls.» Beträffande maten tycks den vara högst otillräcklig. Han skriver därom:

»På förmiddagen voro vi så hungriga att vi skälvde då vi togo spadtagen. I middags fingo vi ärter och pannkaka, men ärterna voro okokta så vi kunde ej äta dem. Vi gick då till redogöraren och begärde att vi skulle få kaffe och smörgås. Han erkände, att vi ej kunde äta ärterna, men något kaffe kunde vi ej få, emedan redogöraren själv fick betala den extramat han delade ut. När vi ej fick någon mat, så var det inget annat att göra, än att stanna hemma från arbetet och gå ut i bygden och försöka få något.»

Vidare berättar han om en person, som måste sluta med denna sin anställning och om vilken läkaren förklarade, att han led av överansträngning och var undernärld. En annan person har legat vid denna eländiga förläggning insjuknad i vattenkoppor i 12 dagars tid.

Detta är nu bara en liten detalj av det elände, som arbetarna kastats in i. Jag har velat framhålla detta vid behandlingen av den första huvudtiteln. Jag vill rikta härvarande socialdemokraters uppmärksamhet på dessa förhållanden och vädja till dem att, innan vi gå till votering och innan man anslår de stora summor, som här begäras till kungamakten, något litet tänka på dessa nödlidande kamrater. Jag, liksom mina partikamrater här i riksdagen, är av principiella grunder motståndare till monarkien och kan därför under alla förhållanden yrka avslag på anslagen till denna institution.

Jag ber, herr talman, att få yrka avslag på utskottets hemställan.

*Ang. anslag
till Kungl.
Maj:ts hov-
hållning.
(Forts.)*

Herr Jönsson i Revinge: Herr talman! Det synes mig, som om den föregående talaren icke går i rätt ordning med frågorna, när han yrkar avslag på hela huvudtiteln, innan han fått den republik införd, som han ju påstår sig ivra för. Jag undrar, om icke i landet där borta i öster, till vilket han väl blickar upp med den allra största vördnad, statschefen har apanage, som han givetvis tillgodonjuter, även under det nödtillstånd som råder där borta. Och herr Spångberg kan vara övertygad om, att det skulle icke betyda någonting nämnvärt för de arbetslösa, om man eventuellt kunde spara på första huvudtiteln. Det är på det sättet, att Konungen har icke haft något dyrtidstillägg förr än förra året, och detta extra anslag är nu sänkt, vadan Konungen och kronprinsen drabbas av en nedsättning härutinnan precis som övriga statsfunktionärer.

Jag kan sålunda icke finna, att herr Spångberg anfört några som helst skäl för sitt yrkande på rent avslag på anslaget till första huvudtiteln. Ett sådant avslag skulle först och främst drabba alla dessa funktionärer, som äro anställda i Konungens tjänst. Och jag tycker, att även herr Spångberg själv borde finna, att det icke kan vara rimligt, att man utan vidare skulle entlediga dem alla utan något som helst vederlag; och detta blir givetvis nödvändigt, därest man icke beviljar anslag till hovhållningen. Det faller av sig sjävt, att en person, som likt statschefen är tvungen att bo i en sådan byggnad som det kungliga slottet, som likaledes har betydande representationsplikter, måste hålla sig med en betydande stab av tjänare, och dessa tjänare måste ha lön och underhåll.

På dessa grunder ber jag, herr talman, att få yrka bifall till utskottets förslag.

Härmed var överläggningen slutad. Herr talmannen framställde propositioner först på bifall till utskottets hemställan samt vidare på avslag å berörda hemställan; och förklarade herr talman sig anse svaren hava utfallit med övervägande ja för den förra propositionen. Votering begärdes emellertid av herr Spångberg, i anledning varav nu uppsattes, justerades och anslogs följande vote-ringsproposition:

Den, som vill, att kammaren bifaller statsutskottets hemställan i punkten 1) av utskottets förevarande utlåtande nr 1, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har kammaren avslagit utskottets berörda hemställan.

Omröstningen utföll med 135 ja mot 13 nej; och hade kammaren alltså bifallit utskottets hemställan.

Punkterna 2—28.

Vad utskottet hemställt bifölls.

§ 11.

Härefter föredrogs vart för sig

statsutskottets utlåtanden:

nr 11, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bestridande av kostnader för reparation av sjömättningsfartyget *Svalan*; och

nr 12, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förslag till uppgörelse rörande vissa kronans fordringar hos rederi-aktiebolaget *Gottfrid*;

bankoutskottets utlåtanden:

nr 4, angående verkställd granskning av riksdagsbibliotekets styrelse och förvaltning; och

nr 5, i anledning av fullmäktiges i riksbanken framställning om ändrad lydelse av 13 och 25 §§ i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 m. m.; samt

jordbruksutskottets utlåtande nr 2, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse av rätt till bearbetande av icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord.

Kammaren biföll vad utskotten i dessa utlåtanden hemställt.

§ 12.

Interpellation.

Ordet lämnades nu på begäran till

Herr **Magnusson** i Skövde, som anförde: Herr talman! Efter framställning av nu sittande regeringen beviljade 1922 års riksdag att anslag om 1,000,000 kronor till lindrande av den omfattande hongersnöd, som förra året härjade Ryssland — en nöd som ännu om än i förminskad omfattning synes förefinnas i vissa delar av det ryska riket, vilket bl. a. framgår därav, att regeringen i årets statsverksproposition äskat ett belopp av 50,000 kronor till fortsättande av hjälpverksamheten i de ryska hungerdistrikten. Det var då ägnat väcka en viss förvåning att under förliden höst Sovjetryssland för export erbjöd betydande poster brödsäd bl. a. till Finland, som dock, såvitt bekant, avböjt att köpa från detta håll. Förvåningen blir från svenskt håll ingalunda mindre när i dagarna meddelats, att de mellan-svenska kvarnarnas importförening med Sovjetryssland kontrakterat om inköp därifrån av till en början 400 ton råg. Detta kunde ha varit förklarligt och även försvarligt om inom vårt land förefunnnes sådan brist på brödsäd att vi nödgats begagna varje erbjudet tillfälle att köpa sådan, men när tvärtom förra årets rågskörd var god, i vissa delar av landet synnerligen god, blir här påtalade inköp minst sagt

oförklarligt. Det måste också hos Sveriges jordbrukare och för övrigt många utanför deras krets väcka mycket uppseende, att kvarntrusten på sätt som skett och sker åsidosätter svensk brödsäd för utländsk och därvid icke drager sig för att inköpa från ett land, som väl näppeligen ligger inne med något exportöverskott, om dess egen befolkning skall tillfredsställande näras. Det må i detta sammanhang påpekas, att den svenska brödsäden icke minst genom kvarntrustens inköpspolitik långa tider noterats lägre än som betingas av kvalitetsskillnaden i förhållande till importspannmålen.

Även om sedan länge befogade invändningar kunnat göras mot den stora brödsädesimporten synes mig påtalade inköp trots den förhållandevis ringa kvantiteten kasta en blyxtbelysning över kvarntrustens inköps- och prispolitik som mer än annat borde visa att verk samma åtgärder häremot äro av nöden. Bland sådana torde frågan om utförselbevis, som har fördelen att föreligga i fullt utrett skick böra närmast komma i åtanke och kunna utan allt för stor tidsförlost genomföras. För Sveriges jordbrukare måste det inträffade kännas upprörande och därjämte vara ägnat att ytterligare öka det missmod, som på grund av det tryckta jordbruksekonomiska läget gripit dem. Det synes mig därför alldeles särskilt påkallat att, trots det nedslående resultat som vunnits av tidigare hänvändelser om stöd och skydd för jordbruket, ånyo fästa regeringens och jordbruksministerns uppmärksamhet på dessa förhållanden och med anledning härav anhåller jag, herr talman, om kammarens tillstånd att till herr statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet framställa följande spörsmål:

Kan det förväntas att regeringen till den nu samlade riksdagen dels framlägger förslaget om utförselbevis å brödsäd, dels därjämte, på grund av kvarnringens beklagliga åsidosättande av inhemsk brödsäd till förmån för importvara, undersöker, vilka åtgärder, som kunna och böra vidtagas för att trygga avsättningen inom vårt land av inhemsk brödsäd till priser, som åtminstone äro jämnställda med priserna på världsmarknaden, samt skyndsamt vidtager de åtgärder, som i anledning härav kunna anses lämpliga?

Ifrågavarande anhållan bordlades på begäran.

§ 13.

Herr **Molander**, som härefter begärde ordet, yttrade: Herr talman! De stora strider, som i dessa dagar utkämpas på arbetsmarknaden, ha ytterligare tillspetsats genom arbetslöshetskommissionens orimliga beslut att, i anledning av konflikterna inom järnbruks-, pappersmasse- och sågverksindustrierna, från rätt till erhållande av arbetslöshetsunderstöd eller anställning vid nödhjälpsarbeten, till vilka statsbidrag utgår, avstänga alla arbetslösa, som haft sin senaste anställning vid ifrågavarande slag av industriföretag.

Då dessa arbetslösa, som sålunda av arbetslöshetskommissionen lockoutats, ej på något sätt bidragit till konflikternas utbrott, är ar-

Interpellation. betslöshetskommissionens förfarande av den art, att det innebär ett
(Forts.) klart ställningstagande i striderna till förmån för arbetsgivareparten.

Samma mening uttalar tidningen Social-Demokraten den 1 februari i år då den skriver: »Det kan uppenbarligen icke vara kommissionens mening, att i en situation, som denna, avstänga samhällshjälpen för de arbetslösa, alldenstund konflikterna obestriddligen tillkommit på initiativ av Svenska arbetsgivareföreningen. Detta skulle innebära ett ohöjlt ställningstagande för arbetsgivarna», och att detta »skulle skapa en situation i landet, som säkerligen intet ansvarskännande statsverk skulle våga påtaga sig ansvaret för».

Arbetslöshetskommissionen har dock påtagit sig detta ansvar. Men då arbetslöshetskommissionen således genom den ifrågavarande avstängningen — enligt vad den regeringen närstående tidningen Social-Demokraten i förväg uttalat — kommit att dokumentera sig som ett icke ansvarskännande statsverk, får man livligt hoppas, att regeringen snarast möjligt korrigerar kommissionens beslut.

I det citat jag förut anfört konstateras, att konflikterna på arbetsmarknaden obestriddligen tillkommit på initiativ av Svenska arbetsgivareföreningen. En ledamot av denna kammare, Landsorganisationens sekreterare, herr Edv. Johansson, har för en tidning förklarat, att arbetsgivarnas tillvägagångssätt att ej träda i underhandling med skogsarbetarna var en fräckhet utan like och att denna brutala handling från skogskapitalisterna ställer i blixtbelysning, var ansvaret ligger för att det nu är så svårt att få uppgörelse, på arbetsmarknaden. Denna uppfattning synes delas långt in i borgerliga kretsar. Den liberala »Jämtlands Tidning» skriver, att skogsarbetsgivarnas beteende mot arbetarrepresentanterna »röjer antingen brist på uppföstran eller också har sin grund i en sorts högdragen drulighet». Samma tidning har även framhållit att sågverken stoppas till följd av de tjugo bolagsombudens halsstarriga och ur taktisk och psykologisk synpunkt mycket kortsynta vägran att träda i underhandling med skogsarbetarna. Åtskilliga andra tidningar av olika färger ha anfört liknande synpunkter.

Det är således en rätt allmän uppfattning att stora grupper av de arbetare, som beröras av de pågående konflikterna, utan sin egen förskyllan utkastats i arbetslöshet, nöd och umbäranden.

Arbetslöshetskommissionens ställning till konflikterna borde därför blivit en helt annan än den kommissionen intagit. Den borde enligt min mening ha förklarat att de lockoutade arbetarna äro oförvållat arbetslösa och berättigade till anställning vid nödhjälpsarbeten och erhållandet av arbetslöshetsunderstöd.

Då nu arbetslöshetskommissionen tolkat nu gällande direktiv för understödsverksamhetens bedrivande, så att hinder därigenom uppstår för statsmakterna att kunna skydda de oförvållat arbetslösa — till vilka måste räknas alla lockoutade arbetare — så måste man kräva att regeringen vidtager åtgärder för att få dessa direktiv reviderade i en för arbetarna rättvisare riktning.

På grund av vad jag anfört ber jag om kammarens tillstånd att

till statsrådet och chefen för socialdepartementet få ställa följande *Interpellation.*
spörsmål: (Forts.)

Kan det förväntas, att regeringen snarast möjligt upphäver arbetslöshetskommissionens beslut att från rätt till understöd och nödhjälpsarbete avstänga alla arbetslösa, som haft sin senare anställning vid de i pågående konflikter indragna industriföretagen?

Kan det förväntas att regeringen i anledning av det svåra läge, som stora grupper av arbetare genom arbetskonflikterna kommit uti, har för avsikt att föreslå riksdagen en revidering av direktiven för understödsverksamhetens bedrivande i så måtto, att alla oförvällat arbetslösa — till vilka måste räknas alla lockoutade arbetare — må bli berättigade till erhållande av arbetslöshetsunderstöd och nödhjälpsarbete?

Jämväl denna framställning bordlades.

§ 14.

Avgåvos följande motioner, nämligen av:

herr *Bärg* i Katrineholm *m. fl.*, nr 202, om avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 12, med förslag till förordning angående visst undantag för budgetåret 1923—1924 från föreskrifterna i förordningen den 18 juli 1913 angående statsverkets fond av rusdrycksmedel; och

herr *Carlson* i Mölndal, nr 203, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 31, med förslag till lag med vissa bestämmelser rörande hyra.

Dessa motioner bordlades.

§ 15.

Till bordläggning anmäldes:

konstitutionsutskottets memorial, nr 2, i anledning av första kammarens remiss av viss del av motionen nr 62 av herr Lyberg om avskaffande av allmänna sjukvårdsavgiften och folkskoleavgiften; och

bankoutskottets utlåtande, nr 6, i anledning av väckt motion angående dyrtidstillägg åt den hos riksdagen tillfälligt anställda personalen.

§ 16.

Justerades protokollsutdrag.

§ 17.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr <i>Gardell</i>	under 6 dagar fr. o. m. den 6 febr.,
» <i>Nilsson</i> i Tånga	» 6 » » » 3 »

herr	<i>Wagnsson</i>	under 5 dagar fr. o. m. den 3 febr.,					
»	<i>Gustafson i Vimmerby</i>	» 8	»	»	» 3	»	
»	<i>Sjöström</i>	» 4	»	»	» 3	»	
»	<i>Olsson i Golvvasta</i>	» 2	»	»	» 5	»	
»	<i>Bäckström</i>	» 8	»	»	» 10	»	
»	<i>Lithander</i>	» 2	»	»	» 4	»	
»	<i>Karlsson i Vadstena</i>	» 5	»	»	» 3	»	
»	<i>Lindqvist i Halmstad</i>	» 6	»	»	» 5	»	
»	<i>Molin</i>	» 3	»	»	» 6	»	
»	<i>Wikström</i>	» 4	»	»	» 5	»	
»	<i>Brännström</i>	» 8	»	»	» 5	»	
»	<i>Jansson i Edsbäcken</i>	» 2	»	»	» 5	»	
»	<i>Johansson i Krogstorp</i>	» 5	»	»	» 5	»	
»	<i>Pettersson i Stäringe</i>	» 4	»	»	» 4	»	och
»	<i>Leo</i>	» 6	»	»	» 5	»	.

Kammarens ledamöter åtskildes härefter kl. 12,31 e. m.

In fidem
Per Cronvall.